

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Tos/80/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010082
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6215010082.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci odsúdeného G. W., za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a/, ods. 2 písm.d/ Tr.zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 1.októbra 2015 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3Nt/8/2015 zo dňa 6.júla 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr.por. sťažnosť odsúdeného G. W.
z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp.zn. 3Nt/8/2015 zo dňa 6.júla 2015 senát Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietol návrh ods. G. W. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 9T/135/2007 zo dňa 14.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/69/2010 zo dňa 30.11.2010, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr.por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 6.7.2015 sťažnosť, ktorú dodatočne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným súdu dňa 11.9.2015. V sťažnosti v podstate uviedol, že s rozhodnutím o zamietnutí jeho návrhu nemôže súhlasiť a považuje ho za nesprávne. V tejto súvislosti obžalovaný napadol argument vypočutej znalkyne W.. V. M., ktorá v pôvodnom konaní vypracovala znalecký posudok na mal. L. K. a ktorá uviedla, že ani prípadné doplnenie dôkazného stavu pokiaľ sa týka vyšetrovania osoby mal. poškodeného by nemalo vplyv na závery jej znaleckého posudku, podľa obžalovaného neobstojí. Podľa odsúdeného jediným usvedčujúcim dôkazom v konaní, ktorého obnovu navrhol, bola výpoveď mal.poškodeného L. Hajdúcha, pričom znalkyňa považovala jeho výpoveď za dôveryhodnú natoľko, že podľa nej pokiaľ by poškodený nebol prežil sexuálne praktiky, z ktorých bol odsúdený usvedčený, tak nemal kde takéto informácie a zážitky získať. V tejto súvislosti poukázal na súbežné vyšetrovanie, ktoré prebiehalo na OR PZ v Lučenci, Úrade justičnej a kriminálnej polície PZ Lučenec, kde prebiehalo trestné stíhanie vo veci zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr.zák., ktoré sa uskutočňovalo v škole, ktoré vyšetrovala vyšetrovatelka PZ N.. W.. N. I.. Ďalej odsúdený poukázal na to, že svedok poškodený trpí a trpel duševnou poruchou, pre ktorú mohla byť u neho znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať, pričom dňa 14.1.2008 uviedol, že pokiaľ hovoril o „sexuálnych praktikách“ v škole, tak to si vymyslel. Podľa odsúdeného je teda minimálne problematické nebrať do úvahy tieto fakty. Podľa odsúdeného práve ukončenie tejto trestnej veci bez akéhokoľvek vyhodnotenia vplyvu dôkaznej situácie na jeho trestnú vec, nebolo správne. Preto zdôraznil, že s týmito problémami ohľadne vierohodnosti výpovedi svedka poškodeného mal. L. K. sa doteraz nikto podrobnejšie nezaoberal okrem jednoznačných záverov znaleckého posudku, že jeho výpoveď je dôveryhodná a nespochybniteľná. Z uvedeného dôvodu z hľadiska vylúčenia akýchkoľvek pochybností by bolo potrebné v obnovenom konaní tieto dôkazy - pripojenie trestného spisu, vykonať prípadne aj vypracovaním reposudkov sa s

pochybnosťami vysporiadať. Preto navrhol zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo aby bola obnova konania povolená odvolacím súdom.

Podľa § 192 ods. 1 Tr.por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por.

V trestnej veci odsúdeného G. W. bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/134/2013 podľa § 321 ods. 1 písm.e/ Tr. por. zrušený rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 9T/135/2007 zo dňa 14.10.2013. Obžalovaný G. W. pri právoplatnom uznaní viny za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a/, ods. 2 písm.d/ Tr.zák. a zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 9T/135/2007 zo dňa 17.12.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/69/2010 zo dňa 30.11.2010 bol odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody 12 rokov nepodmienečne, pričom podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr.zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obž. G. W. súd zamietol.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.4.2005 požiadal ods. G. W. o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš, pod sp.zn. 9T/135/2007 v spojení s konaním vedeným na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 5To/69/2010.

Podľa § 394 ods. 1 Tr.por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu v tejto súvislosti konštatuje, že odsúdený Ľubomír W. neuviedol žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli súdu v pôvodnom konaní známe a ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine alebo treste. V tomto smere je potrebné poukázať na to, že Okresný súd vo Veľkom Krtíši uznesením sp.zn. 9Nt/6/2011 zo dňa 22.04.2013 povolil obnovu vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 9T/135/2007 z dôvodu zrušenia tzv. asperačnej zásady na základe nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, sp.zn. PL.ÚS 106/2011. V tejto súvislosti okresný súd správne konštatoval, že už v tom čase pri rozhodovaní o povolení obnovy konania preskúmať dôkazy vykonané v pôvodnom konaní a dospel k záveru pokiaľ ide o navrhované dôkazy odsúdeným, že tieto neboli takej povahy, aby v spojení s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní mohli priviesť súd k iným záverom o vine odsúdeného.

Súčasná tvrdenia odsúdeného a jeho obhajoby sú v podstate opakovaním argumentácie odsúdeného v pôvodnom konaní a v predošlom konaní o povolení obnovy, kedy súdy hodnotili v rámci vykonávania dokazovania zdravotný stav poškodeného Róberta K. a to aj znaleckým dokazovaním, skúmali vierohodnosť jeho výpovedí, pričom konštatovali nezmenený stav veci. V uznesení o povolení obnovy konania vo výroku o treste sp.zn. 9Nt/6/2011 zo dňa 22.04.2013 súd konštatoval, že vina odsúdeného

bola riadne preukázaná a obnova konania vo veci bola povolená len vo výroku o treste. Z uvedeného dôvodu tvrdenia odsúdeného, že poškodený trpel duševnou poruchou, pre ktorú má byť u neho znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať, krajský súd musel vyhodnotiť ako účelové v snahe dosiahnuť obnovu konania aj vo výroku o vine. Táto skutočnosť bola vyhodnotená ako v pôvodnom konaní tak aj v konaní o obnove konania, kedy došlo k povoleniu obnovy konania vo výroku o treste. V tomto smere zdravotný stav a duševný stav poškodeného maloletého skúmali znalci, ktorí svoje závery nezmenili ani s odstupom času.

Záverom preto krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol, pretože v tomto prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por. V tomto smere nadriadený orgán konštatuje, že okresný súd podrobne odôvodnil svoje rozhodnutie, pričom so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu aj nadriadený orgán stotožnil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ustanovením § 193 ods. 1 písm.c/ Tr.por. sťažnosť odsúdeného G. Michalíka ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.